

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/29/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200025
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200025.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): E. J., bytom O. XX, T., zastúpený: JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., so sídlom Žilinská 14, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, za účasti: I. J., bytom O. XX, T., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2015/88535/ZAD zo dňa 9. novembra 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/4/2016-50 zo dňa 31. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k.1S/4/2016-50 zo dňa 31. mája 2018 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 1S/4/2016-50 zo dňa 31. mája 2018 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2015/88535/ZAD zo dňa 09.11.2015. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 168 a § 169 S.s.p. tak, že žalovanému a ďalšej účastníčke konania náhradu trov konania nepriznal.

2. Napadnutým rozhodnutím č. OU-BA-OVBP2-2015/88535/ZAD zo dňa 09.11.2015 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) ako aj podľa ustanovení § 46 a § 47 správneho poriadku zamietol odvolanie E. J. (žalobcu) a I. J. a potvrdil rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves č. 2015/1100/UR/13/zast/KR zo dňa 07.09.2015, ktorým ako príslušný stavebný úrad v zmysle § 35 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) a podľa § 46 a § 47 správneho poriadku zastavil územné konanie o umiestnení stavby „Rodinný dom dvojgeneračný - Istrijská ul.“, spevnené plochy na pozemku parcela registra „C“ - KN parc.č. 1671/1 v

k.ú. C. F. R., navrhovateľom E. J. a I. J..

3. Krajský súd k veci uviedol, že predmetné územné konanie nezačalo ex offio, ale riadilo sa dispozičným procesným úkonom - návrhom žalobcu a účastníčky konania I. J.. Návrh bol doručený príslušnému stavebnému úradu Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves dňa 10.04.2015 a administratívnym spisom už ako bol súdu predložený, je nesporné, že návrh nespĺňal požiadavky ustanovenia § 35 ods. 1 stavebného zákona, keď neobsahoval dokumentáciu ustanovenú vykonávacími predpismi pre tento druh konania. Je povinnosťou správneho orgánu pred vydaním meritórneho rozhodnutia zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Správne preto procesne vyhodnotil prvostupňový orgán predmetný návrh navrhovateľov ako neúplný a nepostačujúci pre vydanie územného rozhodnutia a potom vecne správne a legitímne aplikujúc zásadu súčinnosti s účastníkmi konania týchto dňa 12.06.2015 (rozhodnutie č. 2015/1100/preruš/KR) vyzval na doplnenie návrhu o podklady a dokumentáciu, tak ako ich explicitne v rozhodnutí, ktorým zároveň prerušil konanie, vymenoval. Z diskrečnej právomoci zároveň ani nevyplýva zákonná lehota striktné daná, ktorú má správny orgán na odstránenie väd účastníkom konania poskytnúť. Ak žalobca namietal neprimeranosť tejto lehoty (60 dní) vzhľadom na rozsah doplnenia a jej nepredĺženie, či čiastočnú ním tvrdenú nejednoznačnosť výzvy, tak boli to práve navrhovatelia územného konania, ktorí tým, že predložili návrh na vydanie územného rozhodnutia bez príslušnej dokumentácie, tento stav privodili. Ako správne poukázal žalovaný i napriek tomu, že lehota na doplnenie podania uplynula dňom 18.08.2015 a navrhovatelia, podľa ich tvrdenia obdržali záväzné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislavy dňom 19.08.2015 (t.j. iba jeden deň po uplynutí lehoty), mali stavebnému úradu požadovaný doklad obratom doplniť, tzn. ešte v čase pred prístupím stavebného úradu k zastaveniu územného konania. Správny orgán v súlade so zásadou súčinnosti s účastníkmi konania by posúdil aj také doplnenie s riadnym zdôvodnením, pričom by v prípade kladného stanoviska mohol vyhovieť žiadosti o predĺženie lehoty na doplnenie ostatných dokladov. O existencii vydaného záväzného stanoviska navrhovateľa stavebný úrad pred vydaním rozhodnutia o zastavení konania ale neinformovali. Toto záväzné stanovisko nebolo predložené ani v odvolacom konaní.

4. K námietke požiadavky stavebného úradu o doplnenie právoplatného rozhodnutia o povolení odstránenia stavby na pozemku parc.č. 1671/1, k.ú. C. F. R., s ktorou žalobca nesúhlasil a považoval ju za nesúladnú so zákonom a za doklad nekonkrétny, nejasný a nedôvodný, sa správny súd stotožnil so žalovaným, že dokumentácia rieši navrhovanú stavbu na mieste, kde sa nachádzajú stavby. Pre uvedené bolo potrebné zo strany správneho orgánu požadovať takýto podklad bez ohľadu na skutočnosť, či sa na predmetnom pozemku nachádza jedna alebo viac stavieb súvisiacich a funkčne prepojených so stavbou rodinného domu. Existencie stavieb sa preukazujú súpisnými číslami uvedenými na výpise z listu vlastníctva za predpokladu, ak sa na pozemku nenachádzajú stavby ešte neskolaudované alebo nepovolené. Na výzvu správneho orgánu týkajúcej sa požadovaného povolenia na odstránenie stavby navrhovanej stavbou dotknutej podľa predloženej dokumentácie pre územné rozhodnutie, navrhovatelia nereagovali.

5. Krajský súd prisvedčil názoru žalovaného, že navrhovatelia územného konania (žalobca a ďalšia účastníčka konania) boli pasívni a nepreukázali svoju účinnú aktivitu spojenú s ich snahou doplniť svoj neúplný návrh, ktorý neobsahoval ani len základné predpísané údaje (zoznam účastníkov konania) a doklady (ako napr. výpis z listu vlastníctva). Pritom predĺženie lehoty na doplnenie podania je právne nenárokateľné a je výlučne na posúdení správneho orgánu v závislosti od okolností veci, okrem iného aj súčinnosti účastníkov, či žiadosti o predĺženie lehoty vyhovie. Ako títo vo svojom odvolaní uviedli, že záväzné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislavy obdržali po cca 4 mesiacoch (dňa 19.08.2015) od podania žiadosti o jeho vydanie, toto záväzné stanovisko bolo im doručené ešte pred vydaním prvostupňového rozhodnutia zo dňa 07.09.2015, ale to stavebnému úradu nedoručili. Krajský súd súhlasil i s tvrdením žalovaného, že žalobcovi a ďalej účastníčke konania nezaniká právo, i napriek zastavenému územnému konaniu, podať nový kvalifikovaný návrh o vydanie územného rozhodnutia na predmetnú stavbu spolu s prílohami, súčasťou ktorých bude záväzné stanovisko dotknutého orgánu, ktorým je podľa § 140a ods. 2 stavebného zákona Hlavné mesto SR Bratislava. Preto správny súd po preskúmaní veci na podklade predloženého a doplneného administratívneho spisu dospel k záveru, že

postup žalovaného bol správny, ak prvostupňové rozhodnutie o zastavení konania ako vecne správne žalovaný potvrdil. Žalobca a ďalšia účastníčka konania boli na následky nevyhovenia výzvy a nedoplnenia žiadanej dokumentácie v podobe zastavenia konania v rozhodnutí zo dňa 12.06.2015 poučení, napriek tomuto zostali celkom po dobu 58 dní nečinní a až následne požiadali o predĺženie lehoty deň pred jej uplynutím. Zároveň stavebnému úradu nedoplnili žiadnu dokumentáciu majúcu už vo svojej dispozičnej sfére.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca - sťažovateľ z dôvodu uvedeného v ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie. Vo vzťahu k (1) namietanej neprímeranosti lehoty 60 dní vzhľadom na rozsah doplnenia, (2) nepredĺženiu tejto lehoty a (3) nejednoznačnosť výzvy prvostupňového správneho orgánu na doplnenie návrhu správny súd poukázal na to, že navrhovatelia predložili návrh na vydanie územného rozhodnutia bez príslušnej dokumentácie, čím „tento stav privodili“. Aký konkrétny stav mal správny súd na mysli nie je zrejmé. Ak by si však správny súd danú vec vykladal tak, že predloženie neúplného návrhu je dôvodom na takýto postup správneho orgánu, kedy na doplnenie návrhu určí lehotu, ktorú nemožno objektívne dodržať a s predĺžením lehoty nesúhlasí, čím fakticky docieli zastavenie konania, potom ide o jednoznačne nesprávne právne posúdenie, nakoľko takýto postup je v rozpore s účelom správneho konania. Ďalej uviedol, že správny orgán by pri svojom postupe nemal sledovať zastavenie konania, ako tomu bolo v tomto prípade, keď určil neprímerane krátku lehotu na doplnenie návrhu, ale mal by v súčinnosti s účastníkmi konania dosiahnuť ich právom aprobovaný cieľ. Správny súd v rámci svojho rozhodnutia neposudzoval správne primeranosť lehoty 60 dní na doplnenie návrhu, ktorej nedodržanie malo za následok zastavenie správneho konania. Správny súd na jednej strane uviedol, že správny orgán musí chrániť práva fyzických osôb, postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkom, použiť najvhodnejšie prostriedky k správne vybaveniu veci, presne a úplne zistiť skutočný stav veci, vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, poskytnúť primeranú lehotu na doplnenie podkladov a na strane druhej zamietol žalobu, v ktorej sa poukazovalo na porušenie všetkých svojich vyššie uvedených povinností správnym orgánom. Správny súd bez logického vysvetlenia dáva navrhovateľom za vinu, že nepredložili záväzné stanovisko Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy po uplynutí stanovenej lehoty. Prítom takéto doručenie možno považovať za neúčinné a nadbytočné, keďže lehota na jeho doloženie v tom čase bola už márne uplynutá a o predĺžení objektívne primeranej lehoty správny orgán vtedy ešte nerozhodol. Na rozhodnutie o predĺžení lehoty na doplnenie chýbajúcich podkladov správnym orgánom, nemá predmetné záväzné stanovisko žiaden vplyv. Odmietnutie poskytnutia primeranej lehoty na doplnenie chýbajúcich podkladov v prípade objektívnej nemožnosti dodržania pôvodnej určenej lehoty je v priamom rozpore s § 3 ods. 1 až 3 a § 35 ods. 2 správneho poriadku. Správny orgán nepredĺžením lehoty odmietol navrhovateľom poskytnúť ochranu iných práv, odmietol im dať príležitosť účinne uplatňovať práva, nepoužil najvhodnejšie prostriedky k správne vybaveniu veci, nepokúsil sa o zmierné a hospodárne vybavenie veci, neposkytol primeranú lehotu na doplnenie podkladov. Správny orgán navyše neposkytnutím primeranej lehoty porušil svoju povinnosť, keď si za účelom skutočného stavu veci nezaobstaral potrebné podklady, resp. keď poskytol účastníkom neprímeranú lehotu na ich predloženie, v rámci ktorej navrhovatelia neboli objektívne schopní chýbajúce podklady predložiť a túto skutočnosť uviedli aj vo svojej žiadosti o predĺženie tejto lehoty. Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť, keď si za účelom zistenia skutočného stavu veci nezaobstaral potrebné podklady pre rozhodnutie, a to najmä k požadovanému podkladu - predloženie právoplatného rozhodnutia o povolení odstránenia stavby na pozemku parc.č. 1671/1, k.ú. C. F. R.. Ako vyplýva z vyjadrenia žalovaného zo dňa 11.02.2016, žalovaný nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, keď uvádza že na pozemku parc.č. 1671/1 sa nachádza stavba/stavby. Koľkých a konkrétne ktorých stavieb alebo stavby sa teda týka požadované právoplatné povolenie na odstránenie stavby na pozemku parc.č. 1671/1? Rovnako aj k podkladu - záväzné stanovisko Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy si žalovaný nespĺnil svoju povinnosť zaobstarat' si potrebné podklady pre rozhodnutie. Rovnako mal žalovaný povinnosť zaobstarat' si aj právoplatné povolenie na odstránenie stavby na pozemku parc.č. 1671/1, ak je dôležitým podkladom pre zistenie skutkového stavu napríklad práve od prvostupňového stavebného úradu, ktorý jediný je oprávnený také rozhodnutie vydať, resp.

ako správny orgán ho musí mať v dispozičnej sfére. Krajský súd nesprávne uviedol, že navrhovatelia nereagovali na výzvu správneho orgánu na predloženie povolenia na odstránenie stavby. Navrhovatelia sa v tejto veci podnetom obrátili práve na žalovaného, avšak krajský súd v administratívnom spise tohto konania vôbec nezistil, že žalovanému bol takýto podnet od navrhovateľov doručený dňa 26.08.2015. V žiadnom prípade sa nemožno stotožniť so záverom správneho súdu, že navrhovatelia boli v konaní pasívni a že nepreukázali účinnú aktivitu doplniť návrh. Správny orgán má nespornú vedomosť o všetkých povoleniach vydaných v stavebných konaniach a teda má vedomosť aj o ne/existencii právoplatného povolenia na odstránenie stavby na pozemku parc. č. 1671/1, k.ú. C. F. R., ktoré od navrhovateľov požadoval predložiť v lehote 60 dní. Pritom požadovať predloženie povolenia od navrhovateľov v lehote 60 dní, o ktorom správny orgán má vedomosť, že neexistuje je absurdným príkladom šikanózneho procesného postupu správneho orgánu. Sťažovateľ sa okrem uvedeného nestotožnil ani s názorom krajského súdu, že v danom prípade môžu navrhovatelia iniciovať pred stavebným úradom nové územné konanie.

7. Vyjadrenie žalovaného, resp. ďalšej účastníčky konania ku kasačnej sťažnosti nebolo podané.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

9. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu č.k. 1S/4/2016-50 zo dňa 31. mája 2018, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2015/88535/ZAD zo dňa 09.11.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie E. J. (sťažovateľa) a I. J. a potvrdil rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves č. 2015/1100/UR/13/zast/KR zo dňa 07.09.2015, ktorým ako príslušný stavebný úrad podľa § 35 ods. 2 stavebného zákona a podľa § 46 a § 47 správneho poriadku zastavil územné konanie o umiestnení stavby „Rodinný dom dvojgeneračný - Istrijská ul.“, spevnené plochy na pozemku parcela registra „C“ - KN, parc.č. 1671/1 v k.ú. C. F. R., navrhovateľom E. J. a I. J..

10. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

11. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 177 ods. 1 S.s.p. správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

13. Podľa § 178 ods. 1 S.s.p. žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

14. Podľa § 438 ods. 1 S.s.p. kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

15. Podľa § 454 S.s.p. na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti

napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

16. Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

17. Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

18. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenie, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

19. Podľa § 3 ods. 3 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernené vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

20. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

21. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

22. Podľa § 35 ods. 2 stavebného zákona ak predložený návrh neposkytuje dostatočný podklad pre posúdenie umiestnenia navrhovanej stavby alebo iného opatrenia v území, najmä vplyvov na životné prostredie, vyzve stavebný úrad navrhovateľa, aby návrh v primeranej lehote doplnil potrebnými údajmi alebo podkladmi a upozorní ho, že inak územné konanie zastaví. Ak navrhovateľ nedoplní návrh na vydanie územného rozhodnutia požadovaným spôsobom v určenej lehote, stavebný úrad územné konanie zastaví.

23. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

24. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnenému orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

25. Podľa § 4 ods. 1 správneho poriadku účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

26. Podľa § 35 ods. 1 stavebného zákona územné konanie sa začína na písomný návrh účastníka konania, z podnetu stavebného úradu alebo iného orgánu štátnej správy. Návrh sa doloží dokumentáciou ustanovenou vykonávacími predpismi k tomuto zákonu spracovanou oprávnenou osobou (§ 45 ods. 4) a dokladmi ustanovenými osobitnými predpismi. V návrhu sa uvedie zoznam právnických osôb a fyzických osôb, ktoré prichádzajú do úvahy ako účastníci konania a sú navrhovateľovi známi.

27. V predmetnej veci podal dňa 10.04.2015 sťažovateľ a jeho manželka (ďalšia účastníčka konania) na stavebný úrad Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves návrh na vydanie územného rozhodnutia na stavbu „Rodinný dom dvojgeneračný“ na parc.č. 1671/1, k.ú. C. F. R.. K návrhu bola priložená objemová štúdia.

28. Rozhodnutím č. 2015/1100/preruš/KR zo dňa 12.06.2015 stavebný úrad postupom podľa § 35 ods. 2 stavebného zákona a § 19 ods. 3 správneho poriadku prerušil územné konanie a navrhovateľov vyzval, aby svoje podanie doplnili v lehote do 60 dní odo dňa doručenia rozhodnutia o potrebné údaje a podklady, ktoré zároveň v rozhodnutí citoval (doklady preukazujúce vlastnícke právo, zoznam známych účastníkov územného konania, právoplatné rozhodnutie o povolení odstránenia stavby na pozemku parc.č. 1671/1, k.ú. C. F. R., situačný výkres, dokumentácia pre územné rozhodnutie, rozhodnutia stanoviská, vyjadrenia súhlasy, posúdenia dotknutých orgánov). Stavebný úrad zároveň navrhovateľov poučil o následkoch nedoplnenia návrhu zastavením konania. Lehota na doplnenie žiadosti uplynula dňom 18.08.2015.

29. Navrhovatelia dňa 17.08.2015 požiadali stavebný úrad o predĺženie lehoty stanovenej v rozhodnutí zo dňa 12.06.2015 o najmenej 90 dní z dôvodu, že v stanovenej lehote nie je možné požadované podklady predložiť.

30. Stavebný úrad žiadosti o predĺženie lehoty nevyhovel a rozhodnutím č. 2015/1100/UR/13/zast/KR zo dňa 07.09.2015 pristúpil k zastaveniu územného konania o umiestnení predmetnej stavby z dôvodu nedoplnenia žiadneho z požadovaných podkladov, pričom považoval lehotu stanovenú na doplnenie za dostatočnú, a preto žiadosti navrhovateľov o predĺženie lehoty najmenej o 90 dní nevyhovel.

31. Voči rozhodnutiu o zastavení územného konania sa navrhovatelia v zákonnej lehote odvolali. Žalovaný napadnuté rozhodnutie č. 2015/1100/UR/13/zast/KR zo dňa 07.09.2015 ako vecne správne potvrdil.

32. Z hore citovaných ustanovení, ktoré sú naplnením zásady aktívnej súcinnosti správneho orgánu a účastníkov (§ 3 ods. 2 a § 4 ods. 1 správneho poriadku) a súčasne vymedzujú možný rozsah námietok, pre najvyšší súd vyplýva, že pokiaľ sa sťažovateľ chce brániť účinkom tohto rozhodnutia a tým naplniť svoje ústavné právo v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, sa môže dovolávať v súdnom prieskume najmä nesplnenia podmienok viažucich sa na toto rozhodnutie a to tým, že:

- na výzvu správneho orgánu v určenej lehote odstránil nedostatky svojho podania, resp. tieto nedostatky jeho podanie neobsahovalo,
- ako účastník konania nebol o možnosti zastavenia konania správnym orgánom poučený
- nebol daný dôvod vyzývať účastníka na doplnenie podania
- v konaní pred správnym orgánom sa vyskytli iné závažné chyby.

33. Ustanovenie § 3 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona upravuje v § 3 ods. 1 jednak obsahové náležitosti návrhu na vydanie územného rozhodnutia a v ods. 3 jeho prílohy. Nepredloženie návrhu so stanovenými náležitosťami a prílohami stavebný zákon obligatórne spája so zastavením konania, ktorému však musí predchádzať postup stavebného úradu, ktorý v súcinnosti s účastníkmi konania smeruje k odstráneniu nedostatkov. V predmetnej veci medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že návrh zo dňa 10.04.2015, ktorý podali spoločne navrhovatelia t.j. sťažovateľ a ďalšia účastníčka konania neobsahoval všetky náležitosti, resp. prílohy, ktoré boli potrebné na vydanie územného rozhodnutia na stavbu „Rodinný dom dvojgeneračný“ na parc. č. 1671/1, k.ú. C. F. R.. Vzhľadom na absenciu niektorých náležitostí (výpis z listu vlastníctva či zoznam účastníkov konania), resp. príloh (napr. okrem iného aj záväzná stanovisko Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, či právoplatné rozhodnutie o povolení odstránenia stavby na pozemku parc.č. 1671/1, k.ú. C. F. R.) nemožno spochybňovať postup stavebného úradu, ktorý po zistení, že návrh neobsahoval všetky údaje v zmysle vyhlášky č. 453/2000 Z.z. realizujúc zásadu aktívnej súcinnosti správneho orgánu a účastníkov (§ 3 ods. 2 a § 4 ods. 1 správneho poriadku) postupom podľa § 35 ods. 2 stavebného zákona a § 19 ods. 3 správneho poriadku prerušil územné konanie a

navrhovateľov (sťažovateľa a ďalšiu účastníčku) vyzval, aby svoje podanie doplnili o potrebné údaje a podklady, ktoré zároveň v rozhodnutí citoval (doklady preukazujúce vlastnícke právo, zoznam známych účastníkov územného konania, právoplatné rozhodnutie o povolení odstránenia stavby na pozemku parc.č. 1671/1, k.ú. C. F. R., situačný výkres, dokumentácia pre územné rozhodnutie, rozhodnutia stanoviská, vyjadrenia súhlasy, posúdenia dotknutých orgánov). Dôvodnosť tohto postupu bola pritom konštatovaná i v „oznámení o vybavení podnetu“ č. OU-BA-OVBP2-2015/75115/ZAD zo dňa 04.11.2015 na preskúmanie právoplatného rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves č. 2015/1100/preruš/KR zo dňa 12.06.2015, v konaní mimo odvolacieho konania, keď žalovaný ponechal toto rozhodnutie ako zákonné v platnosti.

34. Vzhľadom na sťažovateľom opakovane vznášané námietky týkajúce sa nejasnosti výzvy stavebného úradu na doplnenie návrhu o právoplatné rozhodnutie o povolení odstránenia stavby na pozemku parc.č. 1671/1, k.ú. C. F. R., je potrebné uviesť, že dôvodom tejto požiadavky bola skutočnosť, že navrhovaná stavba sa ako novostavba mala umiestniť podľa navrhovateľmi predloženého návrhu práve na tejto nehnuteľnosti. Takýto podklad preto nebolo možné vnímať ako neopodstatnenú požiadavku, keďže na predmetnej nehnuteľnosti bola evidovaná stavba so súpisným č. 5067 na výpise z LV č. XXXX ako rodinný dom vo vlastníctve inej osoby. Námietku sťažovateľa týkajúcu sa nejasného, resp. chýbajúceho údaju, ktorý by špecifikoval stavbu, ktorá má byť predmetom povolenia na odstránenie stavby tak nemožno považovať za dôvodnú, keďže stavebný úrad konkretizoval predmetnú stavbu uvedením jej parcelného čísla podľa katastra nehnuteľností. Jedným z pokladov, ktorého nepredloženie odôvodňovalo zastavenie konania o návrhu na vydanie územného rozhodnutia bolo aj záväzné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislavy. V tejto súvislosti je potrebné stotožniť sa s názorom správnych orgánov i správneho súdu, že sťažovateľovi napriek dispozícii týmto stanoviskom až po uplynutí lehoty (18.08.2015) na jeho predloženie nič nebránilo predložiť ho i v konaní o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu o zastavení konania. Na tomto mieste sa žiada poukázať i na zásadu jednotnosti konania, v zmysle ktorej celé správne konanie tvorí jeden celok od svojho začatia až po jeho právoplatné ukončenie. Sťažovateľ tak mohol zabrániť zastaveniu konania predložením podkladov až do právoplatného skončenia konania t.j. do rozhodnutia žalovaného o odvolaní, keď žalovaný by bol povinný na také doplnenie prihliadnuť. Žalovanému však sťažovateľ tento podklad nepredložil ani v odvolacom konaní. Poukazujúc na uvedené preto kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú i námietku sťažovateľa týkajúcu sa neprimeranosti lehoty poskytnutej stavebným úradom na doplnenie návrhu na vydanie územného rozhodnutia (60 dní), keď sťažovateľ (bez ohľadu na to, či jeho žiadosti o predĺženie lehoty na doplnenie podkladov bolo vyhovené alebo nie) mal dostatočný časový priestor na nápravu vytýkaných nedostatkov.

35. Kasačný súd taktiež poukazuje na to, že predmetné územné konanie sa začalo na návrh, t.j. v danom prípade ide o návrhové konanie, s ktorým stavebný zákon, resp. vyhláška MŽP SR č. 453/2000 Z.z., spája povinnosť navrhovateľa predložiť návrh na vydanie územného rozhodnutia s príslušnými náležitosťami a prílohami. Uvedenú povinnosť preto podľa názoru kasačného súdu nemožno prenášať na správny orgán, resp. stavebný úrad a interpretovať ju tak, že tento je povinný v rámci povinnosti zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie (§ 32 ods. 1 správneho poriadku) obstarávať aj podklady, ktoré je povinný predložiť navrhovateľ. Povinnosť správneho orgánu zistiť skutočný stav veci vyžaduje aj istú mieru aktivity účastníkov konania. Táto požiadavka sa realizuje v súlade so zásadou súčinnosti, keď správny orgán poskytuje účastníkom konania výzvy a poučenia tak, aby neutrpeli ujmu na svojich právach a dosiahol sa tak účel konania. V danom prípade, je zrejmé, že stavebný úrad nepožadoval pripojiť k návrhu podklady, ktoré by obstarával, či mal mať k dispozícii stavebný úrad (napr. územno-plánovacia dokumentácia obce).

36. Povinnosťou správneho orgánu je objektívne a úplné zistenie stavu veci. K tomuto účelu má správny orgán viacero prostriedkov, ktoré môže v priebehu konania v súlade so zákonom využiť. Je na úvahu správneho orgánu, aké prostriedky na zabezpečenie dostatočného získania podkladov na rozhodnutie zvolí. Postup stavebného úradu mal oporu v ust. § 32 správneho poriadku, z ktorého vyplýva, že stavebný úrad si môže pre spoľahlivé posúdenie veci vyžiadať podklady pre nevyhnutné posúdenie umiestnenia navrhovanej stavby, pričom rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje

sám správny orgán. V danom prípade správne orgány v záujme čo najúplnejšieho zistenia stavu veci požadovali od sťažovateľa doklady potrebné k rozhodovaniu o návrhu na vydanie územného rozhodnutia. Uvedený postup správneho orgánu nemožno vnímať ako svojvôľu, t.j. prípad, kedy by správny orgán požadoval predloženie takých dokladov, ktoré by neboli právne relevantné vo vzťahu k rozhodnutiu o návrhu sťažovateľa, alebo ak by správny orgán žiadal pod následkom zastavenia konania také doklady, ktoré sťažovateľ objektívne nemôže predložiť. Správny orgán pritom vo výzve chýbajúce doklady dostatočne konkretizoval a sťažovateľa poučil o následkoch spojených s ich nepredložením t.j. zastavenie konania. Sťažovateľ ako jeden z navrhovateľov požadované doklady správnemu orgánu nepredložil a nepredložil ich ani v prílohe k odvolaniu, čím by dosiahol zrušenie tohto rozhodnutia. Jediným procesným dôsledkom bolo preto zastavenie konania podľa § 35 ods. 2 stavebného zákona v spojení s § 46 a § 47 správneho poriadku.

37. Námietky sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa ustanovenia § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

38. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 a contrario S.s.p.). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli. (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p.). Ďalšej účastníčke kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko jej v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by jej trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 169 S.s.p.).

39. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.